X 808

– కొమ్మూరి సాంబశివరావు

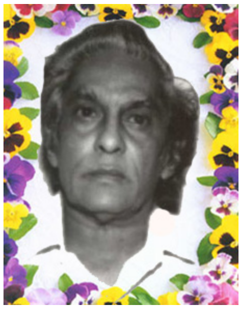

(గత సంచిక తరువాయి)

చాలా జాగ్రత్తగా రూపమూ, వేషమూ మార్చుకున్నాడు. తనను ఎవరూ గుర్తుపట్టలేరన్న ధైర్యం వుంది. అయినా ఎన్నడు లేని జంకు. ముఖాముఖిని యాహ్యాఖాన్‌ని కలుసుకుంటానన్న జంకు కాదు. తను పట్టుబడతాననే ప్రాణభయమూ లేదు. తను పట్టుబడితే, తను వచ్చిన పని?

"కమిన్! సుస్వాగతం మిస్టర్ సయ్యద్ ఆలీ" రెండు చేతులూ పట్టుకుని యుగంధర్‌ని ఆహ్వానించాడు నూర్‌మియా. విస్కీ బ్రాందీ సీసాలు తెరుస్తూనే వున్నారు. గ్లాసులు నింపుతూనే వున్నారు. ఓ యాభై మంది వున్నారు ఆ హాల్లో.

అరగంట తరువాత సైరన్ వినిపించింది.

అందరూ మాట్లాడ్డం మానేశారు.

"ఏమైంది" అడిగాడు యుగంధర్ తన పక్కనున్న అతన్ని.

"ప్రెసిడెంట్ యాహ్యాఖాన్ వస్తున్నారు" అన్నాడతను.

బయట కార్లు ఆగిన శబ్దం. బూట్స్ చప్పుడు. ఇద్దరు సాయుధ సైనికులు వచ్చి గుమ్మానికి అటూ యిటూ నిలబడ్డారు. వారి వెనక యింకో యిద్దరు సైనికాధికారులు వచ్చి లోపల హాల్లో నిలబడ్డారు.

తర్వాత వచ్చాడు పాకిస్తాన్ ప్రెసిడెంట్ యాహ్యాఖాన్. ఆయన వెనకే వచ్చారు మరి కొందరు సైనికాధికారులు. అందరూ మళ్ళీ మాట్లాడ్డం ప్రారంభించారు. సైనికాధికారులూ, పారిశ్రామిక వేత్తలూ చాలా చనువుగా కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. యుగంధర్ పక్కగా నిలుచుని చూస్తున్నాడు, వింటున్నాడు.

"హిందుస్థాన్‌తో యుద్ధం తప్పదు" ఒకళ్ళు.

"తూర్పు పాకిస్తాన్‌ను కబళిద్దాం అని చూస్తున్నారు" మరొకళ్ళు.

"ఢిల్లీ ఎర్రకోటపై మన జెండా ఎగరవేయాలి" అన్నారు మరొకరు.

"ఇంకో పదిరోజుల్లో స్వయంగా తనే యుద్ధరంగానికి వెళ్తానని ప్రెసిడెంట్ చెప్పారు. ఇంకేముంది. ఉత్తర హిందూస్థానమంతా ఆక్రమించుకుంటాం, తూర్పు బెంగాలు, పశ్చిమ పాకిస్థాన్ అప్పుడు విడివిడిగా వుండవు" ఇలా మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"మీ దేశానికి ఆ కష్టం తెచ్చిపెట్టిన ఆ విప్లవ నాయకుడు, అతని పేరేమిటి?" అడిగాడు తన పక్కనున్న ఒక సైనికాధికారిని యుగంధర్.

"షేక్ ముజిబూర్ రెహమాన్. అతను విప్లవ నాయకుడు కాదు. దేశద్రోహి" అన్నాడా సైనికాధికారి.

"దేశద్రోహిని మా దేశంలో వెంటనే ఉరితీస్తాం. మీరెందుకు?"

"మేమూ ఉరితీస్తాం. ఎటొచ్చీ యీ షేక్ ఎన్నికల్లో గెలిచాడు గనుక, విచారణ అనేది జరిపించాలి."

"అయితే షేక్‌ని కోర్టులో హాజరు పరుస్తారన్నమాట" అన్నాడు యుగంధర్.

"మిలటరీ కోర్టులో. విచారణ జరిగే సమయాన ఎవరూ వెళ్ళడానికి వీల్లేదు."

ఇంతలో ఎవరో సైనికాధికారి యుగంధర్ దగ్గరకు వచ్చి, "ఐ యామ్ కర్నల్ హక్. మిమ్మల్ని ఎప్పుడో ఎక్కడో చూసినట్లు అనిపిస్తోంది" అన్నాడు.

యుగంధర్ చెయ్యి అందించి "గ్లాడ్ టు మీట్ యు. నా పేరు సయ్యద్ ఆలీ. నేను అంకారా నుంచి వచ్చాను. మనం అక్కడ కలుసుకున్నామేమో" అన్నాడు.

"అయ్యుండవచ్చు. చాలాసార్లు నేను అంకారా వచ్చాను. విదేశాలనుంచి వచ్చిన మీలాటి గొప్పవారికి అసలు విషయాలు చెప్పాలి. చెబితేనే మా దేశం పట్ల సానుభూతి చూపగలరు. షేక్ మజిబూర్ రహమాన్ గురించి ఏమో అడుగుతున్నారు"

"నేనేమీ అడగడం లేదు. వీరు చెప్తుంటే వింటున్నాను" అన్నాడు యుగంధర్.

"షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్ కేసు నా ఛార్జీలో వుంది. షేక్ దేశద్రోహి. పాకిస్తాన్‌ను రెండుగా విభజించాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ప్రభుత్వం మీద ఎదురు తిరగమని ప్రజల్ని రెచ్చగొడుతున్నాడు" అన్నాడు కర్నల్ హక్.

"అదే చెబుతున్నాను. మా దేశంలో యిలాంటి దేశద్రోహుల్ని తక్షణం ఉరి తీస్తాం."

"ఇప్పుడు యిక్కడి పరిస్థితి వేరు. షేక్‌కి ప్రజల ఆదరణ చాలా వుంది. కనుక చేతనయితే షేక్‌కి మనసు మార్చాలి. పాకిస్తాన్‌ను రెండుగా విభజించడం తప్పనీ, దేశద్రోహమనీ, ఇస్లామ్‌కే అపచారమనీ మీలాటివారు నలుగురు చెప్పగలిగితే ఎంత బాగుంటుంది."

"షేక్‌లాటి వాడికి నాలాటి సామాన్యుడు నీతులు చెప్పగలడా?" అన్నాడు యుగంధర్.

"మిస్టర్ సయ్యద్ ఆలీ. ఇస్లామ్ పేరుతో, అల్లా పేరుతో షేక్‌కి నచ్చ చెప్పి చూస్తారా?" అడిగాడు కర్నల్ హక్.

"ఆయన వింటారని నమ్మకం ఏమిటి?"

"ప్రయత్నించడంలో నష్టం ఏమిటి?" అంటూ యుగంధర్‌ని ఒక పక్కకు తీసుకెళ్ళాడు కర్నల్ హక్. "ఈ పార్టీ రాత్రంతా వుంటుంది. నిజానికి యిప్పుడే ప్రారంభమైంది. మనం వెళ్ళివద్దామా? దగ్గర్లోనే వున్నాడు షేక్."

"తొందరెందుకు? ఆలోచించి రేపో ఎల్లుండో" అంటున్నాడు యుగంధర్.

"ఒకవేళ మనం షేక్‌ని ఒప్పించగలిగితే, యీ రాత్రే షేక్‌ని యిక్కడికి పిలుచుకువచ్చి తూర్పు బెంగాల్ పాకిస్తాన్‌నించి విడిపోదని షేక్ ప్రకటిస్తే భారతదేశం నవ్వుల పాలవుతుందయ్యా" అన్నాడు హక్.

"సరే పదండి" అన్నాడు యుగంధర్.

ఇద్దరూ బయటకు వచ్చారు.

ఆర్మీకారు దగ్గరలోనే వుంది. కర్నల్ హక్, యుగంధర్ వెనుక సీటులో కూర్చున్నారు. పది నిముషాల తర్వాత కారు ఓ యింటిముందు ఆగింది.

"ఇదే యిల్లు, బయట ఎవరూ కాపలాలేరని ఆశ్చర్యపడుతున్నారా? అందరికీ తెలిసేందుకు బయట కాపలా ఎందుకు? లోపల కాపలా వున్నారు రండి" అంటూ తలుపు మీద కర్నల్ హక్ మునివేళ్ళతో కొట్టాడు. లోపల్నుంచి మళ్ళీ మునివేళ్ళతో ఎవరో టకటకా కొట్టారు.

జవాబుగా కర్నల్ మళ్ళీ తలుపు మీద కొట్టాడు. తలుపు తెరుచుకుంది. గుమ్మానికి చెరో పక్క తుపాకులు పట్టుకుని యిద్దరు సైనికులు కనిపించారు.

యుగంధర్, హక్ లోపలికి వెళ్ళారు.

మేడమీదికి వెళ్ళగానే ఒక గది తలుపు తెరిచి "కమిన్" అన్నాడు హక్ యుగంధర్ లోపలికి రాగానే తలుపు మూసేశాడు.

యుగంధర్ చుట్టూ చూశాడు. అది చిన్న గది. గది మధ్యన ఒక బండ బల్ల వెనక ఒక కుర్చీ, ఇంకెవ్వరూ లేరు. యుగంధర్ హక్ వైపు చూశాడు. కర్నల్ హక్ చిన్నగా నవ్వి బల్ల వెనక వున్న కుర్చీ పక్కకు లాగుతూ, "షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్ కోసం చూస్తున్నారా? కూర్చోండి మిస్టర్ యుగంధర్ అన్నాడు.

"థాంక్యూ" అంటూ కూర్చున్నాడు యుగంధర్.

యుగంధర్ తుళ్ళిపడతాడనీ, భయంతో వొణికిపోతాడనీ ఆశించిన హక్ తనే ఆశ్చర్యపోయాడు. జేబులోంచి సిగరెట్ పేకెట్ తీసి యుగంధరుకూ ఒకటిచ్చి, తనొకటి తీసుకుని యిద్దరి సిగరెట్లూ వెలిగించి, "మీరు డిటెక్టివ్ యుగంధర్ అని నేను గ్రహించానని మీకు ముందే తెలుసా?" అడిగాడు.

యుగంధర్ తల ఊపాడు.

"అయితే కిక్కురుమనకుండా యిక్కడి కెందుకొచ్చారు? ఎదురు తిరగలేదెందుకు?"

"ప్రయోజనం ఉండదు కనుక."

"మిస్టర్ యుగంధర్ నిజంగా మీ ధైర్య సాహసాలని మెచ్చుకుంటున్నాను. మారు వేషంలో, మారు పేరుతో యిలా మా దేశంలోకి రావడానికి ఎంతో గుండె ధైర్యం కావాలి. మీ విషయం నాకు అరగంట క్రితమే తెలిసింది. లేకపోతే ఎయిర్‌పోర్ట్ దగ్గరే పట్టుకునేవాణ్ణి. మీరు సయ్యద్ ఆలీ కారనీ, డిటెక్టివ్ యుగంధర్ అనీ నాకెలా తెలిసిందో మీరు గ్రహించారా?" అడిగాడు కర్నల్ హక్.

"ఎలా తెలిస్తేనేం?" అన్నాడు యుగంధర్. కర్నల్ హక్ విరగబడి నవ్వాడు.

"అప్పుడే అంత నిస్పృహా? మారు వేషంలో చైనాలోకి వెళ్ళి చౌ - ఎన్ - లే కళ్ళల్లో కారం గొట్టి కాత్యా అనే అందమైన యువతిని బహుమానంగా తెచ్చుకున్న యుగంధర్‌కి టిబెట్‌లోంచి దలైలామాను విడిపించుకు వచ్చిన గొప్ప గూఢచారి యుగంధర్‌కి - ఘటికుడూ, అమోఘమైన తెలివైన వాడూ, గూఢచారుల్లోకల్లా గొప్పవాడూ అయినటువంటి యుగంధర్‌కి అప్పుడే నిస్పృహా? షేక్ మజిబూర్‌ని విడిపించి తీసుకువెళ్ళే ప్రయత్నం అప్పుడే మానుకుంటున్నారా?" అన్నాడు కర్నల్ హక్.

"అయితే, ఇమ్తియాజ్ పాకిస్థాన్ గూఢచారి అన్నమాట?" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఈ విషయం చాలా ఆలస్యంగా గ్రహించారు" అంటూ హక్ ఒక మీట నొక్కాడు. మరుక్షణం తలుపు తెరుచుకుంది. ఇమ్తియాజ్ గదిలోకి వచ్చాడు. యుగంధర్ని చూసి, వెక్కిరింపుగా నవ్వి, "మిస్టర్ యుగంధర్ అవును. నేను

పాకిస్థాన్ గూఢచారిని. ఆనాడు బొంబాయిలో మీరు నా ప్రాణం కాపాడ్డానికి కారణం మీ ఔదార్యంకన్నా, నా తెలివితేటలే అని అనుకోండి. పాకిస్థాన్ గూఢచారి పోలికలో వున్న టర్కిష్ పౌరుణ్ణి నేను అని మిమ్మల్ని నమ్మించి మోసం చేశాను ఆనాడు. మళ్ళీ మొన్న అంకారాలో ఇమ్‌తియాజ్ అనే ఒక టర్కిష్ పారిశ్రామికవేత్తనని నమ్మించాను. మహా మేధావి అయిన యుగంధర్‌ని రెండుసార్లు మోసం చేశాను."

"అవును మోసపోయాను. ఒప్పుకుంటున్నాను. ఫస్టు అండ్ సెకెండ్ రౌండ్సులో గెలుపు మీదే" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఏమిటీ? మూడో రౌండు కూడా వుంటుందని ఆశిస్తున్నారా యుగంధర్? మీరు పొరబడుతున్నారు. మీరున్నది పాకిస్థాన్ నడిగడ్డిమీద. పాలాక్షుడు వచ్చినా మీ ప్రాణం కాపాడలేడు" కర్నల్ హక్ పిస్టల్ తీసి యుగంధర్ ఛాతీ మీద గురిపెట్టి, "ఖ్యాతి గాంచిన డిటెక్టివ్ యుగంధర్‌ను పట్టుకుని హతమార్చిన గౌరవం నాది. ఈశ్వరుణ్ణే తల్చుకుంటారో, అల్లానే తల్చుకుంటారో మీ యిష్టం. పది లెక్కపెడుతున్నా. ఒన్...టు...త్రీ..."

8

దాదాపు వందమంది పత్రికా ప్రతినిధులతో ప్రెస్ రూము కిటకిటలాడుతోంది. పాకిస్థాన్ ప్రెసిడెంటు అతి ముఖ్యమైన ప్రకటన చేస్తారని అంతమంది రిపోర్టర్లు అక్కడికి వచ్చారు.

"జెంటిల్‌మెన్ ఆఫ్ ది ప్రెస్" అంటూ యాహ్యాఖాన్ ప్రారంభించాడు. "తూర్పు పాకిస్థాన్‌లో బెంగాలీలు ప్రభుత్వంపై ఎదురు తిరిగారని, పాకిస్థాన్ నించి విడిపోయి సర్వస్వతంత్ర బంగ్లాదేశ్ నెలకొల్ప నిశ్చయించారని, హిందూస్థాన్ చేస్తున్న ప్రచారం అబద్ధం. హిందూస్థాన్ రౌడీలనీ, దుండగులనీ రహస్యంగా తూర్పు బెంగాల్‌లోకి పంపి, పాకిస్థాన్‌ని విచ్ఛిన్నం చేయాలనే దురుద్దేశంతో అలజడి లేవదీస్తోంది. అంతేకాక యిక్కడికీ పశ్చిమ పాకిస్థాన్‌కి కూడా, తన గూఢచారులను పంపి గోతులు తవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. మీకు ప్రపంచ పత్రికా ప్రతినిధులకు ఈ విషయం యీనాడు రుజువు చేయబోతున్నాం" అని పక్కనున్న సైనికాధికారిని చూసి, "తీసుకు రండి" అన్నాడు.

రిపోర్టర్లందరూ ఊపిరి బిగబట్టి కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నారు. ఆజానుబాహువయిన ఒక మనిషిని చెరొక చెయ్యి పట్టుకు తీసుకువచ్చారు ఇద్దరు మనుషులు. అతని చేతికి సంకెళ్ళున్నాయి. రిపోర్టర్లలో ఒకడుగా నిలబడ్డ రాజుకి గుండె ఆగిపోయినంత పనైంది, ఆ మనిషిని చూడగానే.

యాహ్యాఖాన్ మళ్ళీ ప్రారంభించాడు.

"ఇతనెవరో మీరు గుర్తుపట్టారా? ఇతని పేరు మీకు బాగా తెలిసుంటుంది. హిందూస్థాన్‌లో ఖ్యాతి గాంచిన డిటెక్టివ్. పేరు యుగంధర్. తరచూ హిందూస్థాన్ తరపున గూఢచారిగా వ్యవహరిస్తూ వుంటారు. పాకిస్థాన్ యింటెలిజెన్స్ డిపార్టుమెంట్ డైరెక్టర్ కర్నల్ హక్ స్వయంగా యుగంధర్ని పట్టుకున్నాడు. వివరాలు అతనే చెప్తాడు."

కర్నల్ హక్ సెల్యూట్ చేసి, "మిస్టర్ నూర్‌మియా యింట్లో పెద్ద పార్టీ జరిగింది. ఆ పార్టీకి ప్రెసిడెంట్ కూడా వెళ్ళారు. సయ్యద్ ఆలో అనే మారు పేరున యుగంధర్ మన దేశానికి వచ్చాడని మా ఏజెంటు ద్వారా తెలిసింది. వెంటనే నేను నూర్‌మియా యింటికి వెళ్ళాను. మజిబూర్ రహమాన్ గురించి అందర్నీ తరచి తరచి ప్రశ్నిస్తున్నాడు యుగంధర్. నేను పట్టుకుని బయటకు తీసుకువెళ్ళాను. ఇక తను పట్టుబడి పోయానని తెలిసిన తరవాత యీ యుగంధర్ యే పంటి సందులోనో దాచుకున్న విషపు మాత్రను కరకర నమిలేశాడు. వెంటనే డాక్టర్ని పిలిపించి ప్రథమ చికిత్స చేయించాను.

ప్రాణం నిలబెట్టాను. ఇంకా మత్తుగానే వున్నాడు. అయినా ప్రశ్నలకి సమాధానం చెప్పగలడనుకుంటాను" సంకెళ్ళతో నిలబడ్డ మనిషి వేపు తిరిగాడు. అతని కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయి. మూలుగుతున్నాడు.

"నీ పేరు చెప్పు. యుగంధరేనా?" అడిగాడు హక్.

"అవును." ముద్దగా వున్నాయి అతని మాటలు.

"నువ్వు యీ దేశానికి ఎందుకు వచ్చావ్? షేక్ మజిబూర్ రహమాన్‌ని చంపడానికా?"

"అవును."

"మా ప్రెసిడెంట్‌ని చంపడానికా?"

"అవును."

"చంపి మా దేశంలో అల్లకల్లోలం కలగజేయడానికా?"

"అవును."

"సారీ జెంటిల్‌మెన్ ఇంకా పూర్తిగా కోలుకోలేదు. సరిగా సమాధానం చెప్పలేకుండా వున్నాడు. మత్తు వదిలిన తరువాత యితన్ని మళ్ళీ మీ ముందు హాజరు పరుస్తాను" అన్నాడు కర్నల్ హక్.

"చెప్పాను కదా రాజూ. ఈ దేశంలోకి రావడం చాలా మూర్ఖమైన పని" అన్నాడు ఎడ్వర్డు.

ఎడ్వర్డు ఆఫీసులో ఎడ్వర్డూ, రాజూ మాట్లాడుతూ కూర్చున్నారు.

లాహోరునించి యిద్దరు ఆ రోజే రావల్పిండికి వచ్చారు. ప్రెస్ కాన్ఫరెన్స్‌కి వెళ్ళి వచ్చారు.

"యుగంధర్‌ని యిక్కడ వదిలేశా? వాట్ డు యు మీన్ బై దట్" అన్నాడు రాజు.

"ఏం చేయగలవయ్యా నువ్వు? కర్నల్ హక్ యుగంధర్ని వేయికళ్ళతో కాచుకుని వుంటాడు. ప్రెసిడెంట్ భవనమున్న ఆవరణలో ఒక ఔట్‌హౌస్‌లో సైనిక కాపలాతో నిర్బంధించి వుంచారు. అక్కడ్నించి యుగంధర్ని ఎలా రక్షిస్తావ్?" అన్నాడు ఎడ్వర్డు.

"అవును. యుగంధర్ని అక్కడ్నుంచి విడిపించడం చాలా కష్టమని నేనూ ఒప్పుకుంటాను."

"కష్టమంటావేమిటి? అది అసాధ్యం. మంత్రమో తంత్రమో తెలుసుంటే తప్ప. నువ్వు యెలకగానో, పిల్లిగానో మారి లోపలికి వెళ్తే తప్ప, యుగంధర్ని కలుసుకోలేవు."

"అవసరమైతే ఎలకగానో, పిల్లిగానో మారవలసిందే యుగంధర్ని నేనిక్కడ వదలి ఎలా వెళ్ళిపోగల్ను. సిల్లీగా మాట్లాడకు ఎడ్వర్డు" అన్నాడు రాజు.

9

"ఎస్" అంటూ కాత్యా రెండు తలుపులూ తీసింది.

"నాతోరా" అన్నది మిస్ పోలీ. కాత్యాని యింకో గదిలోకి తీసుకు వెళ్ళింది.

"ఈమె పేరు టీనా. కొత్తగా వచ్చిందీమె" మిస్ పోలీ ఏదో చెప్పబోతోంది.

కుర్చీలో కూర్చున్న సైనికాధికారి కాత్యాని పరీక్షగా చూసి, "పోలీ నువ్వెళ్ళు, నేను విచారిస్తాను" అన్నాడు.

పోలీ బయటకు వెళ్ళి తలుపులు మూసేసింది.

"నీ పేరు టీనా? బావుంది. నువ్వూ బాగున్నావు" అన్నాడు ఆ సైనికాధికారి, పెదిమలు తడిచేసుకుంటూ.

"థాంక్స్" అన్నది కాత్యా అతనికి దగ్గరగా జరుగుతూ.

"ఎవరో మేజర్ నీకు యీ హోటలు పేరు చెప్పాడట. అతని పేరు తెలియదన్నావట. పోనీ అతన్ని గుర్తుపట్టగలవా?"

"తప్పకుండా."

"అయితే ఈ ఆల్బమ్ చూడు" అన్నాడు, బల్లమీద వున్న ఒక పెద్ద ఫోటో ఆల్బమ్ చూపించి. కాత్యా చూస్తోంది. ఒక్కొక్క అట్టమీద ఆరుగురు సైనికాధికారుల ఫొటోలున్నాయి. అతని ఊపిరి ఆమె మెడమీద వెచ్చగా పడుతోంది.

"దయచేసి మీరు కాస్త దూరంగా నిలుచోండి" అన్నది కాత్యా.

అతను కోపంగా, "ఎందుకు? ఏమయింది?" అడిగాడు.

"ఇంత దగ్గరగా, ఇంత ఆకర్షణ, ఇంత అందం, మీ విగ్రహం. మీరు నిలబడి వుంటే నా మనస్సు ఈ ఫోటోల మీద నిలవడంలేదు."

"మరి దేనిమీద నిలుస్తోంది?" అడిగాడు.

వెనక్కి తిరిగి అతని కళ్ళల్లోకి చూసి నిట్టూర్చి, "మీ మీద" అంటూ కొద్దిగా అతని మీదకు వాలింది.

"డేమ్ దట్ మేజర్. వాడి విషయం తర్వాత చూడవచ్చు" అంటూ అతను కాత్యాని రెండు చేతుల్లో బిగించాడు. గట్టిగా కావలించుకుని, రెండు చేతుల్లో ఎత్తి, సోఫా కమ్ బెడ్ మీద పడేసి ఆత్రంగా ఆమె వొంటిమీద బట్టలని వొలవడం ప్రారంభించాడు.

"ఒక్క క్షణం."

"ఎందుకు?"

"తలుపు లోపల గడియపెట్టి వస్తాను" అంటూ అతని చేతుల్లోంచి తప్పించుకుని వెళ్ళి తలుపు గడియబెట్టి వచ్చి, అతన్ని నెమ్మదిగా వెనక్కి తోసి పక్కన కూర్చున్నది. అతని జుట్టు సవరిస్తూ, అతని ఛాతీమీద చెయ్యిబెట్టి, ముందుకు వొంగి అతన్ని లేతగా పెదిమలమీద ముద్దుపెట్టుకుంది. ఆమె పెదిమలను తన పెదిమలతో పట్టుకున్నాడు. వదలడంలేదు.

నిమిషం తర్వాత వదల్చుకుంది.

"మరీ ఊపిరాడకుండానా?" అంది నవ్వుతూ.

"తియ్యగా ఉన్నాయ్" అన్నాడు మత్తుగా నవ్వి.

"ఇప్పుడే చాక్లెట్ తిన్నాను."

"కాదు, నీ పెదిమల తీపి"

"అలాగా ఆవేశం ఎక్కితే అందరి ఆడవాళ్ళ పెదిమలు అలాగే వుంటాయ్."

"నువ్వు అందరి ఆడవాళ్ళలాంటిదానివి కావు. స్పెషల్. పోలీకి చెప్పాలి."

"ఏమని?"

"నిన్ను నాకే రిజర్వు చేసి వుంచమని. అడ్డమయిన మొగాడూ నీమీద చేతులు వేయడం నాకిష్టం లేదు."

"ఏమో మీకన్నా పెద్ద ఆఫీసరు వస్తే...?"

"డామిట్ నేనెవర్ననుకున్నావ్? జనరల్ టిక్కాఖాన్ని."

కాత్యా గుండె దడదడమన్నది. పాకిస్థాన్ సైనికాధికారుల్లో కల్లా క్రూరుడూ, ఘటికుడూ, తూర్పు బెంగాల్లో అమాయక ప్రజల్ని కొన్ని లక్షలమందిని చంపిన టిక్కాఖాన్ ఇతనేనా?

టిక్కాఖాన్ బద్ధకంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. "ఏమిటీ నిద్ర? అప్పుడే ఇంకా" అంటూ ఆమె పెదిమల్ని అందించింది. అయినా అతను కళ్ళు తెరవలేదు. గాఢనిద్రలోకి వెళ్ళిపోయాడు. తట్టిలేపి చూసింది. అయినా అతను లేవలేదు.

కాత్యా నీళ్ళ గదిలోకి వెళ్ళి నోరు కడుక్కుంది శుభ్రంగా. తలుపు మూయడానికి వెళ్ళినపుడు కాత్యా, అతనికి కనిపించకుండా ఘాటైన నిద్రమందు నోట్లో పెట్టుకుంది. తడి చేసుకుని ఆ తడిని టిక్కాఖాన్ నోటికి అందించింది. అదే తియ్యగా ఉందన్నాడతను. ఇంకో అరగంటలో లేస్తాడు. అప్పుడేం చెయ్యాలి? టిక్కాఖాన్ లాంటి వాడి ఆదరణా, ఆపేక్ష సంపాదించుకునేందుకు ఇది మంచి అవకాశం. తన కార్యసాధనకి యితడు బాగా ఉపయోగపడతాడు. కానీ, తను చెల్లించుకోవాల్సిన రుసుము? అంటే, తన ఒళ్ళు అతనికి అప్ప చెప్పాలి. తల్చుకుంటేనే వొంటి మీద జెర్రులు ప్రాకుతున్నట్టుంది. యుగంధర్ కోసం, తాను వచ్చిన పని సఫలం కావటం కోసం, ఆ అసహ్యం దిగమింగుకుని టిక్కాఖాన్‌తో ప్రేమ కలాపం సాగించలా? సాగిస్తే, యీ రాక్షసుడి చేతులు తన వొంటిమీద పడ్డ తర్వాత తనంటే తనకే అసహ్యం వేస్తుందేమో, ఇంకా అరగంట ఉంటుంది ఎటూ తేల్చుకోవడానికి.

టిక్కా ఖాన్ మొహం చూస్తూ కూర్చుంది కాత్యా.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments